

INDEX.

numero 213. 214. Quid si dubitetur, an gaudet? n. 215. Quid si dubitetur, an gaudeat? nu. 215. Nequit punire reum lite pendente super immunitate, ibid. Punit delictum in Ecclesia commissum, n. 216.
 Ecclesiasticus cognoscit ratione sacrilegii de criminis in Ecclesia parrato, n. 217.
 Laicus an possit arma intra Ecclesiam auferre? nu. 221. cum seqq.
 Vel exigere poenam statuti à Clericis propter armorum vetitorum delationem, n. 225. Quid servetur in Gallia? num. 226.
 Ecclesiasticus privative de immunitate cognoscit, & quid in Hispania? n. 227.
 Juramentum de re levino implere, veniale peccatum est, lib. 1. c. 1. n. 9.
 Promittens cum juramento, regredi ad carcerem, et si mortem iugulam timeat, nisi relaxatio nem impetrat, ad redditum tenetur, lib. 1. 2. 43.
 Limitatur, n. 47. Qoi contra sentiunt, referuntur, n. 48.
 Juramentum obligat, quoties servari absque dif-
pendio salutis æternæ potest, ibidem num.
43. & cap. 7. n. 84. ejusdem lib.
 Juramento promissorio Deus quasi in fidejusso-
rem adducit, lib. 1. 2. 44.
 Juramentum de re illicita peccatum grave est, ibid.
n. 45. Item si deficiantur implendi, n. 46.
 Per juramentum additur forus foro, lib. 1. 4. 28.
 Juramentum vinculum iniquitatis non est. 1. 1.
7. 66.
 Sequitur naturam actus, cui adhæret, lib. 1. 14. 36.
 Juramentum non confirmat actum veritum ob-
plicam utilitatem, lib. 2. 1. 19.
 Juramento promittens, quod scit esse impossibile,
perjurus non est. n. 71.
 Juramentum non firmat actum veritum ad tertii
præjudicium, n. 55. Nec qui prohibetur ratio-
ne ratione materia, quæ potestati jurantis
subjecta non, est ibid.
 Juramentum suppletorium probationis non defer-
tur, cum agitur de probando rei valore ad
remedium l. 2. C. d. resp. vend. lib. 2. 3. 23.
 Juramentum naturam actus, cui adhæret, sequitur,
ne intentionem jurantis egreditur, nec tra-
hitur ad incognita, lib. 2. 4. 5.
 Per juramentum probantur, quæ ab animo cuiusque
que pendent ut scientia, & ignorantia, lib.
2. c. 10. n. 15. & 16.
 Juramentum de veritate dicenda reus in crimi-
nalibus præstat, & quando ad se purgandum
ei deferatur, lib. 2. 10. 35.
 Juramentum litis decimivum quilibet in judicio po-
test adversario deferre, lib. 2. c. 13. n. 7. An
possit probari contrarium? n. 18. 19.
 Juramentum premittere non cogitur, qui à parti-
bus sponte eligitur, ut aliquod pro suo arbi-
trio declareret, n. 26. Secus si ut peritus decla-
ratur sit, n. 27. 28.
 Juramentum non ampliar obligatione, sed confir-
mat, lib. 1. 14. 10. Non est iniquitatis vin-
culum, n. 46. In item non datur hæreditibus,
aut in hæredes, nisi cum defuncto lite con-
testata, num. 61. cum seqq. In item an jurent
ob præsumptum dolum? n. 64. 65.
 Juramentum de non alienandis rebus Ecclesiæ à
Prælato præstitum quomodo intelligatur, l.
2. 16. 20.
 Juramentum sic accipi debet, ut minus obliget ju-
rantem, n. 23.
 Juramenti relaxatione non eget, qui dolum ex
proposito in contractu pallus est, lib. 2. 4. 31.

Jurisdictio Ecclesiastica, & secularis sunt separatae, lib. 2. 20. 107.
 Juris Divini quæ sunt, hominum dominio, aut dispositioni non subjiciuntur, lib. 1. 5. 22.
 Jus offerendi non est in obligatione, sed in electio-
ne possessoris, qui melioravit, lib. 1. 8. 5.
 Datur successori etiam singulari, numero 17.
 Ius offerendi, quod competit creditoribus inter se
triginta annis præscribitur, lib. 1. 9. 11.
 Ius redimendi ex pacto retrovendendi quanto tem-
pore præscribatur, ibid. n. 12. An præscribi
possit cum mala fide ejus, qui vendere obli-
gatus est, n. 18.
 Ius illud oritur à die perfectæ venditionis, ibid. n.
12.
 Iuri publico privatorum pactis non derogatur, ibidem num. 44.
 Ius redimendi de jure Regio viginti annis ex-
tinguitur, ibid. n. 45.
 Tempore perit, quamvis firmetur pactum retroven-
dendi juramento, ibid. num. 49. Fallit, si
cum juramento fuerit præscriptioni renuncia-
tum, n. 50.
 Quando ius redimendi ultra triginta annos duret,
ibidem num. 5.
 Cedi potest, ibidem.
 Ius redimendi censem non perpetuum nullo tempo-
re etiam immemoriali præscribitur, ibid. n. 52.
 Contra præscriptionem juris redimendi an minoribus restituio concedatur, ibid. n. 54.
 Iuspatronatus, quod in Ecclesia habetur, triplex,
lib. 1. 13. 9. Quomodo acquiratur, ibid.
 Vendi per se non potest, ibid. num. 10. Poena adver-
sus vendentes statuta, n. 11. Cum universitate
vendita transt in emptorem, n. 12.
 Ius sepulchri per se sine labe simoniae venditur,
ibidem num. 11.
 Propter Iuspatronatus augendum non est pretium
universitatis venditæ, cui adhæret, ibid. n. 13.
 Iurepatronatus evicto, emptor universitatis agere
non poterit ad repetitionem alicuius partis
pretii, sed ut in totum à contractu recedatur,
ibid. n. 16.
 Non pertinet ad creditorem, qui villam, cui adhæ-
ret, in pignus accipit, ibid. n. 17.
 Non potest propria autoritate illud, postquam
in Ecclesia fuerit constitutum, privatus villa, vel
castro annexere, ibid. n. 19.
 An veniat in venditione bonorum omnium? ibid.
n. 20.
 Non transfertur in emptorem patrimonii, in quo
illud est, si vendor nihil aliud, aut paulo
plus in bonis haberet, ibid. n. 21.
 Ius pascendi an sit servitus realis, vel personalis?
lib. 1. 17. 121.
 Ius pascendi in pascuis publicis quadraginta anno-
rum præscriptione comparatur, ibid. n. 124.
 Ius gentium nihil statuere contra naturalem ratio-
nem potest: sed aliquando permittit, lib. 2.
3. 13. Solet naturale vocari, ibid.
 Ius naturale nullum malum permittit, ibidem. Per-
missum mutari, ac tolli potest, n. 15.
 Iure dantis extincto, jus accipientis petet, lib. 2.
15. 16.
 Ius ob proprium usum indultum, cessibile non est.
n. 74.
 Divinum duplicitate accipitur, lib. 2. 20. 7.
 Iuspatronatus Ecclesiasticum quoad successionem
triplex, lib. 2. 18. 97. Ex usu succedendi quale
sit, dignosci solet, ibid.
 Potest primo acquirens Episcopo consentiente,
naturam ejus immutare, lib. 2. c. 18. num. 96.
 Defurtur

INDEX.

num. Clericum, vel Episcopum coram fæcu-
lari Judge comparere compellit, lib. 1. 18. 37.
 Latrones famos qui dicantur, lib. 2. 9. 77.
 Latro publicus, ut quis sit, quæ concurrere debeant,
lib. 2. 20. 142.
 Lædens enormissime, contractu rescisso, omnes
fructus perceptos, & quos percipere potuit,
restituit, lib. 2. 4. 33.
 Lædens etiam infra dimidiam, peccat, & in foro
animæ tenetur ad restitutionem, nec excusa-
tur bona fide, quam, cum contraxit, ha-
buit, n. 56. 57. Limitatur, n. 58.
 Lædens ultra dimidiam, si pretium sit suppletu-
rus, totum excessum dare compellitur usque
ad justum rei valorem, num. 72.
 Læsio intra latitudinem justi pretii contingens ju-
re naturali non improbat, lib. 2. 3. 9.
 Ultra dimidiam jure digestorum contractus rescis-
sionem non operabatur, n. 10. 16.
 Intra dimidiam in foro externo permittitur, n. 13.
 Etiam jure Canonico, n. 16.
 Ex læsione agebatur jure digestorum quoad res in
dotem datas, n. 16.
 Læsione, qualibet interveniente, agitur, ubi lege
pretium taxatum est, ibid. Item in venditio-
ne inter conjuges, ibidem. Idem est, si læsio
circa quantitatem, vel qualitatem rei vendi-
tæ contingat, n. 17.
 Ad læsionem valor rei inspicitur tempore con-
tractus, num. 19. Fallit si tractum habuerit
successivum, ibid.
 Ut læsio ultra dimidiam probetur, quomodo testes
circa valorem rei debeat deponere, n. 20. 22.
 Læsio ultra dimidiam contingit etiam propter ex-
cessum unius nummi, qui dimidium justi va-
loris excedat, numero 21.
 Enormissima qualis sit Judicis arbitrio committi-
tur, lib. 2. 4. 30. Dolo ex proposito com-
paratur, num. 33. Ea interveniente, læsio
agere prætèrit ad contractus rescissionem po-
test, ibid.
 Læsio contingens in venditione inter conjuges li-
beralitati tribuitur, n. 53.
 Læsio enorimissime an venire possit adversus con-
tractum, quem juravit non obtenta relaxatio-
ne juramenti, lib. 1. c. 4. n. 43. & 44.
 Læsio ultra dimidiam quandiu possit uti remedio
l. 2. C. de resp. vend. lib. 2. c. 3. n. 89. & 90.
 Si tempore excludatur, nec per exceptionem
opponere de læsione potest, n. 91.
 Læsio enorimissime ad 30. annos agit contra eum,
qui læsit, etiam si remedium d. l. 2. ad brevius
tempus sit statuto restrictum, n. 92. Debet
petere relaxacionem juramenti, ubi illud in
contractu intercesserit, lib. 2. 4. 31. Potest
venire adversus contractum, et si juraverit non
petere juramenti absolutionem, modò utriusque
relaxacionem obtineat, ibid. Non pro-
hibetur agere, et si sapis enorimissima læ-
sioni renunciet, n. 32.
 Læsio ultra dimidiam agit ad pretii supplemen-
tum, licet res culpa ejus, qui læsit perierit,
lib. 2. 4. 80.
 Læsio an competat remedium aliquod preter da-
tum in l. 2. C. de resp. vendit? n. 81.
 Legatarius hæredis bona obligata non habet, lib.
1. 9. 30.
 Actionem incipit habere ab adita hæreditate, ibid.
n. 32.
 Caret legato sub conditione: Si ipse matrimonium
non contrahat, reliquo, si contravenerit, cum
causa pia fuerit substituta, lib. 1. 19. 63.
 Faria addit. ad Covar. Tom. I.

INDEX.

- Monasterium ingressus non percipit legatum sibi sub conditione non ingrediendi religionem datum, ibid. n. 81.
- Legatarius, cui ususfructus rei certae relinquuntur, non tenetur creditoribus hæreditariis, lib. 2. c. 2. n. 2. Limita si agatur rei vendicatione, vel hypothecaria, num. 4. Item pro oneribus realibus ad quæ de jure usufructuarius astringitur, n. 2.
- Legatarius partis bonorum, vel ususfructus, non obligatur defuncti creditoribus, n. 22. Secus est de legatario bonorum omnium, aut quo-tæ hæreditatis, n. 23.
- Legatarius ususfructus bonorum omnium nequit à creditoribus hæreditariis conveniri, licet testator jussiter, ut ad æris alieni solutionem teneatur, n. 24.
- Legatum quantumcumque privilegatum non debetur, nisi toto, ære alieno, deducto, lib. 1. 7. 33.
- Legatus de latere est Juxta Ordinarius in tota Provincia, in qua suo munere fungitur, lib. 1. 4. 33.
- Legata debentur jure Regio, quamvis hæritas non adest, lib. 1. 15. 71.
- An revocentur ob filiorum supervenientiam juxta l. si unquam, C. de revocand. donat. remissive, lib. 1. 19. 27.
- Legata majori quantitate pueræ : Si nupserit, & minori : Si religionem ingrediatur, in religiosa factæ, an major quantitas debetur, ibid. n. 48. cum seqq.
- Legatum sub conditione : Si nupserit, consequitur religionis ingressum, ibid. n. 55. Fallit si de contraria voluntate testatoris appearat, n. 56. Idem juris est, si legatarius Sacris initietur, n. 57. Quid si fiat Ordinis Tertiarii, n. 58.
- Legatum generaliter relictum pro virginibus mariandis, non potest ingredientibus religionem applicari, ibid. n. 59.
- Legatum sub conditione. Si non nupserit, matrimonio, contracto queritur ei, cui relictum est, ibid. n. 60. Procedit eti testator disponuerit expressim, ut legatario ineunti matrimonium nihil præstaretur, n. 64.
- Legatum sub conditione ingrediendi religionem non debetur, si legatarius Ordini militari se adscribat, ibid. n. 73.
- Tale legatum irreparabiliter amittitur, si legatus post diem legati cedentem nuptias contrahat, ibid. n. 79.
- Legatum partis bonorum mobilium, & immobiliū, vel ususfructus eorum particulare est, n. 19.
- Legatum bonorum mobilium, & immobiliū est universale si constet voluisse testatorem jura, & actiones comprehendere, n. 21.
- Legato ususfructus bonorum omnium, quæ continentur, remissive, n. 28.
- Legata annua ab usufructuario bonorum omnium debentur, n. 29. & 41.
- Legatum ususfructus bonorum omnium particula-re est, nec legatarius creditoribus tenetur, n. 30. Valet nullo hærede instituto, nisi post mortem legatarii, n. 32.
- Legata, quæ annua non sunt ab hærede non ab usufructuario bonorum omnium præstantur, n. 42.
- Inter legatum, & hypothecam differentia quoad venialium comprehensionem, lib. 2. c. 21.
- Legato bonorum an contineantur venalia, n. 25. Legatis rebus, quæ domi sunt, venalia debentur, si alia non repertiantur, n. 27. Quid si adjiciatur verbum, quomodoconque, n. 29.
- Legatum continet venalia propter legatarij qualitatem, n. 33.
- Legatum ad redimendos captivos non potest ab executoribus testamenti ad liberandos carceratos applicari, lib. 2. 16. 99.
- Legatorum dominus, qui Supremos Principes representant, gaudet privilegio, ne rei invitæ ab illis extrahantur, lib. 2. 20. 239.
- Legislatoris menti potius, quam verbis standum est, lib. 1. 3. 89.
- Legitima filiorum quanta sit, lib. 1. 19. 108. Quanta ascendentium, n. 109. Quanta fratrum, & quando eis debeatur, n. 110.
- Legitima quomodo computetur, ut pater eam pro delicto filii solvat, lib. 2. 8. 89.
- Legitima non debetur fisco occupanti, vivo patre, bona filii propter crimen, nu. 104. 106. Secus post mortem patris, etiam hæritate non divisa, n. 105. Idem erit, si legitimam patrem tradidisset filio, n. 107.
- Est quod commodum portio hæreditatis, lib. 2. 18. 92.
- In legitimationis impetratio necessariò facienda est mentio legitimorum filiorum, quos pater imetrans habet, lib. 1. 20. 98. Item si habet spem proximam illos procreandi, num. 99.
- Legitimatio, non facta mentione prolis legitimæ, est nulla, eti nihil interfit legitimorum, quod illegitimus legitimetur, ibid. nu. 100. Idem erit, si legitimatio cum clausula: Motu proprio, vel de plenitudine potestatis concedatur, n. 101.
- Præfata legitimatio etiam de jure Regio non tenet, ibid. n. 103.
- Numerum filiorum exprimere, necesse non est, nisi ob multitudinem Princeps gratiam non esset concessurus, ibid. n. 104.
- Legitimus per subsequens matrimonium an revocet donationem à patre factam, ex l. si unquam, lib. 1. 19. cum seqq.
- Legitimus per rescriptum Principis non revocat, ibid. n. 22.
- Legitimi ex Principis rescripto cum naturalibus, & legitimis filiis de jure Regio non succidunt, lib. 1. 20. 102.
- L. si ita stipulatus 120. ff. de verbis. obligat. intelligitur, lib. 1. 2. 33.
- L. inter pares, ff. de redditus, ibid. n. 40.
- L. diem profire, S. si piores, ff. de recept. arbit. ibid. n. 41.
- L. si quis in tantam, C. unde vi, ibid. n. 103.
- L. vulgaris, ff. de furt. lib. 1. 3. 68.
- L. Patri pro filio, ff. de minorib. lib. 1. 6. 45.
- L. quamvis, ff. de pignorib. lib. 1. 7. 51.
- L. licet, C. qui potior, n. 52.
- L. 11. tit. 4. p. 1. lib. 1. 10. 7.
- L. 25. tit. 18. p. 1. lib. 1. 11. 32.
- L. 2. ff. de liber. & posthum. lib. 1. 13. 25.
- L. si servitus, ff. de servitut. urban. predior. ibid. n. 31. 34. 42.
- L. 1. C. donat. q. sub mod. lib. 1. 14. 13.
- L. 1. ff. qui sine manu. ad libert. pervener. ibid. n. 26.
- L. si cum fundum, ff. de pact. ibid. n. 28.
- L. si ego, S. si res, ff. de jur. dot. ibid. n. 59. 67.
- L. Julianus, S. si fructibus, ff. de actionib. empti, lib. 1. 15. 20.
- L. fin. ff. de jur. fisc. ibid. n. 26. 29.
- L. non puto, ff. cod. tit. lib. 16. 9.
- L. 1. C. eod. tit. lib. 10. ibid. n. 17. cum seqq.
- L. si is qui, ff. eod. ibid. n. 24.
- L. diffamari, C. de ingen. manumis. & l. si contendat. ff. de fidejusorib. lib. 1. c. 18. per totum.
- L. 1. tit. 4. lib. 4. Recopilat. in usu non est apud Tribunalis Suprema, lib. 1. c. 1. n. 29.
- L. qui bona, & l. bona fidei, ff. de acquirend. rer. dominio, conciliantur cum l. qui seit. S. fin. ff. de usur. lib. 1. 3. 29.
- L. cum postulasse, S. fin. ff. de dann. infest. cum l. Paulus; S. domus, ff. de pignorib. lib. 1. 8. 10.
- L. Titia, ff. de causit. & demonstr. hodie in viduis locum non habet, lib. 1. 19. 49.
- Lex penalis in conscientia non obligat, lib. 1. 2. 86. Nec quæ fundatur in presumptione, si veritas sit in contrarium, ibid. n. 103.
- Lex correctoria juris antiqui ultra casum in ea expressum extendenda non est, lib. 1. 14. 8.
- Lex Mosaica quando spiravit, & quando mortis-era facta est, lib. 1. 17. 14.
- Lex Evangelica quo tempore fuit sufficienter pro-mulgata quoad Orbem universum, ibid. n. 15. Quæ precepta ultra naturalia contineat, ibid. n. 33.
- Facientes contra legem juxta receptum usum, eti consuetudo nondum sit praescripta, non peccant, ibid. n. 130.
- Legis ratione cessante, ejus quoque cessat dispositio, lib. 1. 20. 79.
- Leges ad ea, que raro accidunt, non adaptantur, ibid. n. 81.
- Lex si non distinguat, nec nos distinguere possumus, maximè in causa favorabilis præjudicium, lib. 2. 1. 27. Legis auxilio indignus est qui in legem committit, n. 29.
- Leges Tauri non ad correctionem, sed ad declaratio-nem juris communis emanarunt, lib. 2. 2. 17.
- Lex correctoria est restringenda, lib. 2. 3. 74. Est correctio vitanda, ibid.
- Legis virtus est punire, ac invitox coercere, lib. 2. 8. 88.
- Lex humana non valet contra jus naturale aliquid. constituta, lib. 2. 8. 136.
- Leges etiam Divinæ eis, quibus imponuntur, adap-tantur, lib. 2. 9. 3.
- Lex usu non recepta non obligat, lib. 2. 16. 55.
- An obligat absque subditorum acceptatione, n. 56.
- Quando censeatur usu non recepta, n. 57. 58.
- In dubio usu recepta præsumitur, n. 59.
- Lex usu recepta tollitur consuetudine contraria, lib. 2. 16. 60. Quanto tempore haec consue-tude inducatur, numero 61.
- Leges principum secularium circa bona Ecclesia specialiter disponentes vim non obtinent, licet Ecclesiæ sint favorabiles, lib. 2. 17. 67.
- L. Quoties. C. de rei vendicat, locum habet, Ecclesia vel Ecclesiastici vendentibus, lib. 2. 19. 37.
- Limitatur, n. 38. Ea lex non obtinet, si secun-dus empor priorem contractum sciens con-trahat, n. 39. De aliis limitationibus, usque ad num. 49. Utrum illa constitutio procedat in locatione ? num. 51. cum seqq. Procedit licet prior contractus firmetur juramento, & pacto de non alienando, num. 55. 56. Etsi ematur à non domino, n. 60. Quod si duo à duabus, non dominis eandem rem comparent ? ibid.
- Lex interrogans poenam sanguinis potest à Principe Ecclesiastico condi, lib. 2. 20. 11.
- L. 2. ff. de cadaverib. punit. intellectum, qui tra-dant, lib. 2. i. 84.
- L. 21. Taur. exponitur, lib. 2. 2. 12.
- Del. si alii, ff. de usufruct. leg. qui agunt, lib. 2. 2. 40.
- L. hereditatum, ff. ad leg. falcid. computatio an in aliis casibus admittatur ?, lib. 2. 2. 46.
- Faria addit. ad Covar. Tom. I.

INDEX.

- L. in cause 17. §. idem Pomponius, ff. de minoribus, intelligitur, lib. 2. 3. 9. cum seqq.
- L. 1. C. si maj. fact. alien. sin. decret. rat. hab. expo-nitur, lib. 2. c. 3. n. 78. & 79.
- L. pediculis, 34. §. Item cum quereretur, ff. de aur. & arg. legat. declaratur, lib. 2. 5. 25.
- L. 22. tit. 1. p. 7. qui explicant, lib. 2. 10. 32.
- L. generali §. idem quesit, ff. de iusfruct. legat. interpretatur, lib. 2. 5. 31.
- L. nam quod liquide §. ult. ff. de pecul. legat. intel-ligitur, numero 36. 37.
- L. emancipati 9. C. de collat. quomodò legenda, lib. 2. 6. 28.
- L. si constante, ff. sol. matrim. intelligitur, n. 55.
- L. nihil interest, ff. adleg. Jul. de adulter. enucleatur, lib. 2. c. 7. n. 5. & 6.
- L. si inter, ff. de reb. dub. n. 18. & 19.
- L. quod de pariter. n. 40. cum aliis.
- L. inter socium, ff. de pac. dordibus, n. 51.
- Ad l. ex facto 17. §. Si quis autem, ff. ad Trebellian. ratio traditur, n. 46.
- L. Theopompus, ff. de dot. præleg. declaratur, lib. 2. 13. 42.
- L. si quis rationes, ff. de liber. leg. lib. 2. c. 14. n. 24. cum aliis.
- L. Aetelius, §. Titius, el. 2. eod. tit. n. 27. cum seqq.
- L. si unus, §. illud nulla ff. de pac. n. 47.
- L. si mercedem, §. ult. ff. de ali. empt. lib. 2. 15. 36.
- Leges ex causa penas innocentibus inferentes stric-tissime debent accipi, lib. 2. 8. 46. Sunt ri-gore plenæ, numero 81.
- Lex duodec. Tabul. poenam talionis irrogans de-clarat, lib. 2. 9. 4.
- Liberatio administrationibus, vel inter vivos, vel testamento conceditur, lib. 2. 14. 1. Generalis non continet, quæ penes administratorem extant, n. 2. Inter vivos non extenditur ad ea, quæ possunt vindicari, n. 8. Etsi accedit juramentum, num. 9. Verbis amplissimis facta, quæ vindicari possunt, remittuntur ; n. 11. Idem est, si liberatus solùm actione reali tenebatur, n. 12.
- Liberatione testamento relicta, debitor agere, & ex-cipere contra hæredem potest, lib. 2. 14. 20.
- Liberatio, à reddendis rationibus quid importet ?, lib. 2. c. 21. num. 32. 33.
- Liberatus testamento ab actione tutelæ, vel alia simili, reliqua reddere cogitur, lib. 2. 14. 15. Limitatur, n. 23.
- Pro libertate in dubius respondendum est, lib. 1. c. 16. n. 31.
- Libertas omnibus rebus favorabiliior, ibid.
- Libertas hominis sub ipsius libera dispositione non est, lib. 2. 1. 55.
- Liberto solvente pecuniariam poenam pro patrono, in legitimam imputatur, quod solutum est, lib. 2. 8. 1. 8.
- Ad liquidationem est omnino pars citanda, eti agendum sit exequitivè, lib. 2. 11. 7.
- Lites exterminari, legum Conditoris maximè stu-dent, lib. 1. 2. 31.
- Eas extingui, publice interest, ibid. n. 32. & c. 20. n. 19. ejusd. libri.
- Ita ab aliquibus execrantur, ut malint, propria a-mittere, quam litigare, ibid. n. 104.
- Litigans super sua nobilitate, quamvis in possessio-ne sit, durante lite, cogitur plebeiorum tribu-tum solvere, lib. 1. c. 16. n. 60. & 68.
- Potest suspendere petitorum ab adversario propo-situm, & ad possessorum transire, ibid. n. 61.
- Et incumbit onus probandi suam nobilitatem, eti in possessione sit, ibid. n. 62.